

[Jan Køpke Christensen]

modtage medicinrester og ubrugte lægemiddelpakninger, er der vel ingen der er uenig i – formentlig heller ikke apotekerne selv. Derfor kan det undre, at det nu skal gøres til lov. Havde det ikke været muligt at opnå et tilsvarende princip gennem selvregulering og frivillige aftaler, kunne man spørge. Derfor er det interessant at høre, hvilken dialog sundhedsministeren reelt har haft med Danmarks Apotekerforening om netop dette emne.

Det er positivt, at lovforslaget lægger op til en liberalisering af den ekstra virksomhed, apotekerne kan drive ud over deres lovmæssige forpligtelse til at forhandle apoteksforbeholdte lægemidler. Det drejer sig om ikkeapoteksforbeholdte lægemidler ordineret efter recept, fremskaffelse og forhandling af magistrelle lægemidler, information om lægemidler og lægemiddelanvendelse, indsamling af medicinrester, levering af oplysninger til Sundhedsstyrelsen og den offentlige sygesikring om omsætning m.v. af lægemidler.

I forbindelse med liberaliseringen af den ekstra virksomhed, apotekerne kan drive ud over deres lovmæssige forpligtelse, ville det være relevant, om avancerne på ekstravirksomheden blev friholdt af aftalerne om bruttoavancer.

Man kan da sige, at det her lovforslag, som nogle har været inde på, i hvert fald nok skal gå over i historien. Det, jeg tænker på, er naturligvis, at der med den her foreslåede ændring overflyttes kompetence til at meddele apoteksbevillingen fra kongen til sundhedsministeren.

Efter vor opfattelse bruger sundhedsministeren både pisen og kagedåsen. Fremskridtspartiet vil stille ændringsforslag, der kan eliminere de værste centralistiske tiltag.

Bente Juncker (CD):

Det er rigtigt, som nogle af ordførerne har været inde på, at hver gang vi har fået en ny sundhedsminister, har vi talt om, at nu skulle vi nok have en ny lov om apoteksvirksomhed.

Men jeg tror, at denne ændring af apotekervejen vil gå over i historien – i hvert fald i apoteksvæsenets historie. Det gør den på grund af det vagtskifte, der finder sted i § 15, stk. 1, hvor kongen bliver afløst ikke af dronningen – det kunne have tilpasset paragraffen til de faktiske forhold – nej, af sundhedsministeren, der nu

bliver helt suveræn på det område og kan udnævne. Hermed forsvinder den sidste lille duft af det historiske alkymistværksted. Apotekeren sidestilles med alle andre private næringsdrivende i en virksomhed, der ligner ethvert drogeri, som man møder i udlandet.

Men ud over det vil jeg gerne sige, at CD er tilfreds med, at bevillingssystemet som sådan bevares. Vi lægger vægt på – og det er også regeringens politik – at der skal være let adgang til at købe medicin også i tyndt befolkede områder og til den samme pris overalt i landet.

I den nye opstilling af, hvad apoteker skal, og hvad de må, indgår lovfæstelse af informations- og serviceforpligtelser. Der vil f.eks. blive tilbudt kunderne vejledning for at undgå de utilsigtede ubehageligheder, der kan forekomme ved at indtage flere slags medicin samtidig. Det er udmærket at bruge den farmaceutiske ekspertise også på den måde, men under den udtrykkelige forudsætning, at lægens ansvar over for sin ordination af medicin fastholdes. Sådan må det være! I det hele taget skal apotekernes lægemiddelfaglige kompetence udnyttes bedre, og det mener vi er nødvendigt også for at kunne fastholde et personale med et så højt uddannelsesniveau i apoteksvæsenet, som vi har. Men meningen er ikke, at apotekerne skal udvikle sig til sundhedscentre, uden at der dog kan gives en præcis afgrænsning af deres servicevirksomhed.

I lovforslagets bemærkninger bebudes ændringer i avancesystemet, så fortjenesten på dyre og billige produkter bliver mere ensartet. Det vil CD gerne være med til at se på.

På sygehusapoteksvæsenets område foreslås der en liberalisering, så det er op til amterne selv at bestemme oprettelse af et sygehusapotek. Der forventes en besparelse på 30 mio. kr. om året.

CD har ikke været særlig opsat på denne ændring. Vi har svær tvivl om, hvor gunstigt de eksisterende sygehusapoteker har påvirket de offentlige udgifter. Der har i alt fald hidtil været jævnlig ballade om underskudsgivende virksomhed, og der har været påstande fremme om konkurrenceforvridning. Det kan forhåbentlig vurderes bedre, når man får andre regler for regnskabsaflæggelse. Der skal gives et gennemsnitligt billede af rentabiliteten ved driften, som der står i bemærkningerne.